

VISE (OG JENTEN KVELDET PÅ DOMMERKOLLEN)

TIL DAG HOFTUN KNUTSEN

Tekst: Herman Wildenvey | Tone: Freddie Langrind

Og jent-en kveld - et på Dom-mer - kol - len! Du slet-te tid! _____ Og gut-ten

5 skar ov - er som-mer - vol - len og ov - er gjerd - er og gjen-nom grind - en så full av

9 vill-skap og lett som vind-en og li-ke dit, _____ og li - ke dit. _____

1
Og jenten kveldet på Dommerkollen!
Du slette tid!
Og gutten skar over sommervollen
og over gjerder og gjennom grinden,
så full av villskap og lett som vinden,
og like dit.

2
Ho ho, nu skal det bli gang i knarken,
han, jentens far!
Og gutten sprang så det sang i marken,
og gjemt der inne i bjerkestammers
så lune ly lå jo jentens kammers ...
Og dit det bar.

3
Å vågn, du jente, og slipp meg inn, du!
Han banket på.
Og der kom åpent et lite vindu.
Og opp han svang seg, og inn han tvang seg ...
Skjønt mørket rådde, en seng han nådde
så stilt på tå.

4
Da ble han plutselig tatt i nakken
og utfor satt!
Han gol av skrekk, da han datt i bakken.
Og bonden storlo, så huset rystet,
mens gutten galen med knokler krystet
tok foten fatt.

5
Det var så kjærlig en sansekake,
en kur som svei.
Og mer enn ungdommens dansevake
han husket knarken på Dommerkollen
og jentejakten på sommervollen
i all sin eid.

6
Og derfor banner de vel på Eiker
med eget lag:
Og faen brenner og faen steiker
og faen fløtter og faen flenser
og faen går over alle grenser
den dag i dag!